

दानीएलचे पुस्तक - क्रमांक तेहतीस

रविवार कायद्याच्या फर्मानाच्या वेळी उमटविण्यात येणारा देवाचा “शिकका”: दानिएल अध्याय ६ चे एक भविष्यवाणीपर विश्लेषण

Jeff Pippenger
2023-12-28

देवाचा “मुद्रा”, जी पाहिली जाऊ शकते, ती रविवारच्या कायद्याच्या फतव्यात ठसविली जाते.

“जोपर्यंत आपल्या स्वभावावर एकही डाग किंवा कलंक आहे, तोपर्यंत आपल्यापैकी एकालाही देवाचा शिकका कधीच प्राप्त होणार नाही. आपल्या स्वभावातील दोष दूर करणे, आत्म्याच्या मंदिराला प्रत्येक अपवित्रतेपासून शुद्ध करणे, हे आपल्या हाती सोपविण्यात आले आहे. मग जसा पेन्टेकोस्टच्या दिवशी शिष्यांवर पूर्ववर्षाव झाला, तसाच उत्तरवर्षाव आपल्यावर पडेल....”

“बंधून्, तयारीच्या या महान कार्यात तुम्ही काय करीत आहात? जे जगाशी एकरूप होत आहेत, ते जगिक साचा स्वीकारत आहेत आणि पशूच्या चिन्हासाठी तयारी करीत आहेत. जे स्वतःवर अविश्वास ठेवतात, जे देवासमोर स्वतःला नम्र करतात आणि सत्याचे पालन करून आपल्या आत्म्यांना शुद्ध करतात, ते स्वर्गीय साचा स्वीकारत आहेत आणि आपल्या कपाळांवर देवाच्या शिकक्यासाठी तयारी करीत आहेत. जेव्हा तो हुकूम निघेल आणि तो ठसा उमटविला जाईल, तेव्हा त्यांचा स्वभाव सर्वकाळासाठी शुद्ध आणि निष्कलंक राहील.” Testimonies, volume 5, 214, 216.

दानिएलला जेव्हा सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात येते, तेव्हा त्याला दिसणारा शिकका प्राप्त होतो; म्हणून हा अध्याय रविवारच्या कायद्याच्या फर्मानाचे प्रतिनिधित्व करीत आहे.

तेव्हा ते पुरुष राजाकडे एकत्र जमले आणि राजाला म्हणाले, “हे राजन्, हे जाणून घ्या की, मेदी व पारशी यांचा नियम असा आहे की, राजाने स्थापन केलेली कोणतीही आज्ञा किंवा विधी बदलला जाऊ शकत नाही.” तेव्हा राजाने आज्ञा केली, आणि त्यांनी दानिएलाला आणून सिंहांच्या गुहेत टाकले. मग राजा बोलला आणि दानिएलाला म्हणाला, “तू ज्या तुझ्या देवाची नित्य सेवा करितोस, तोच तुला सोडवील.” आणि एक दगड आणून गुहेच्या तोंडाशी ठेवण्यात आला; आणि दानिएलाविषयीचा निर्णय बदलला जाऊ नये म्हणून राजाने त्यावर आपल्या स्वतःच्या मुद्रेने आणि आपल्या सरदारांच्या मुद्रेने शिकका मारला. दानिएल 6:15-17.

कथा तेथे संपत नाही, परंतु ती जिथे आरंभ होते तिथेच समाप्त होते. दानियेल अध्याय सहा याची रेषा त्या महासंघाचे चित्रण करते, ज्याचे नेतृत्व प्रामुख्याने एकशे वीस राजकुमारांनी आणि दोन कनिष्ठ अध्यक्षांनी केले, परंतु ज्यामध्ये सल्लागार, सेनापती आणि राज्यपाल यांचाही समावेश होता. राजाला फसवून दानियेलावर छळ आणण्यासाठी ही पाच-पदरी युती रचली गेली होती. कथा त्यांच्या न्यायाने समाप्त होते, कारण ते रविवारी कायद्याच्या वेळी घडणाऱ्या एका विशेष न्यायाचे प्रतीक आहेत; असा न्याय, जो दानियेल किंवा राजाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्यांविरुद्ध निर्देशित नसून, तर ज्यांनी राजाला फसविले त्यांच्याविरुद्ध निर्देशित आहे.

मग राजाने आज्ञा दिली, आणि ज्यांनी दानिएलावर दोषारोप केले होते त्या मनुष्यांना आणण्यात आले; आणि त्यांना, त्यांच्या मुलांना व त्यांच्या बायकांना सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात आले; आणि ते गुहेच्या तळाशी पोहोचण्यापूर्वीच सिंहांनी त्यांच्यावर पूर्ण ताबा मिळविला आणि त्यांच्या सर्व हाडांचे तुकडे तुकडे केले. दानिएल 6:24.

भविष्यवाणीतील परिदृश्यात राज्याला फसविणारी नेहमीच मंडळी असते, आणि सहावा अध्याय राजाविरुद्ध करण्यात आलेल्या त्या फसवणुकीची ओळख करून देतो. कार्मेल पर्वतावर देवाच्या सामर्थ्याचे महान प्रकटीकरण

अहाबाने पाहिल्यानंतर, एलियाने त्याला पावसातून घेऊन ईजेबेलकडे परत नेले. देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रभावी साक्षीने ईजेबेल प्रभावित होणार नाही, असे अहाबाला वाटण्याचे काहीही कारण नव्हते; परंतु ईजेबेलच्या एलियाविषयीच्या खोलवर रुजलेल्या द्वेषाविषयी अहाब फसविला गेला होता. अहाब व ईजेबेल यांच्याशी झालेल्या संघर्षातील एलियाची कथा, योहान बाप्टिस्मा देणारा (जो एलिया होता), आणि हेरोद व हेरोदिया यांच्या कथेत पुन्हा पुनरावृत्त होते.

आपल्या वाढदिवशी, मद्यधुंद हेरोदाने सलोमीला (हेरोदियाची मुलगी) आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्याचे वचन दिले, तेव्हा हेरोदिया योहानाचे शीर मागेले, अशी त्याला अपेक्षा नव्हती. राजे—अहाब असो, हेरोद असो किंवा दारियस—अशुद्ध स्त्रीकडून फसविले जातात; ते इजेबेलच्या खोट्या संदेशांच्या नृत्याद्वारे, किंवा हेरोदियाच्या मुलीच्या नृत्याद्वारे, किंवा दानिएलच्या कथेतल्या पाचपदरी संघटनेद्वारे. पिलातालाही भ्रष्ट याजकवर्गाने फसविले, ज्याने यहुदी “चर्च”चे प्रतिनिधित्व केले; आणि चर्च हे स्त्रीचे प्रतीक असते.

फसवणूक ही भविष्यवाणीतील दृश्यरचनेचे एक वैशिष्ट्य आहे, आणि तिसऱ्या शापातील इस्लाम हा तो खोटेपणा आहे, जो शेवटच्या दिवसांत भयाद्वारे संयुक्त राष्ट्रांना फसविण्यासाठी वापरला जातो. “फसवणूक” आणि ती फसवणूक निर्माण करणारा “खोटेपणा” हे दोन्ही देवाच्या भविष्यसूचक वचनात ओळखून दिलेले आहेत. इस्लामची भूमिका, आणि सात मस्तकांपैकी पोपसत्ता आठवे मस्तक बनणे, हे आधीच त्या संदेशाचा भाग म्हणून ओळखले गेले आहेत जो शेवटच्या दिवसांत उघड केला जातो, म्हणजे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण होय. म्हणून, दानियेल अध्याय सहामधील दारयावेशाच्या फसवणुकीचा भांडाफोड करणे हे त्या संदेशाचा एक भाग आहे जो मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश बनवितो. ही फसवणूकच तो घटक आहे जो प्राणघातक जखम पूर्णपणे बरी करतो, आणि अशा रीतीने पोपसत्तेला आठवे आणि अंतिम राज्य म्हणून पुनरुत्थित करतो. दारयावेशाच्या फसवणुकीमध्ये, दोन धर्मत्यागी अध्यक्ष आणि एकशे वीस राजपुत्र हे फसवणुकीच्या महासंघाचे प्रतिनिधी आहेत, ज्यांची दानियेलाशी तुलना करून भिन्नता दर्शविली आहे.

एकशे वीस ही संख्या पेंटेकोस्टच्या वेळी असलेल्या देवाच्या शिष्यांचे प्रतीक आहे.

आणि त्या दिवसांत पेत्र शिष्यांच्या मध्ये उभा राहिला व म्हणाला, (तेथे एकत्र असलेल्या लोकांची संख्या सुमारे एकशे वीस होती.) प्रेषितांची कृत्ये 1:15.

पेंटेकोस्त हे, शिक्का उमटविला जातो त्या रविवार-कायद्याचे प्रतीक आहे; आणि दारयवेशाला फसविणारे एकशे वीस अधिपती, रविवार-कायद्याच्या वेळी असलेल्या खोट्या याजकत्वाचे प्रतीक आहेत. राजाला फसविणाऱ्यांच्या दोन श्रेणी, धर्मत्यागी असे दोन अध्यक्ष आणि धर्मत्यागी असे एकशे वीस अधिपती यांच्या द्वारे सादर केल्या आहेत. हे दोन अध्यक्ष, जो संदेश आहे त्या दानिएलाबरोबर गणलेले आहेत. दारयवेशाला फसविणाऱ्या या दोन वर्गाद्वारे खोट्या संदेशांचा एक समूह आणि भ्रष्ट झालेल्या याजकांचा एक समूह दर्शविला जातो.

माझ्या कुरणातील मेंढरांचा नाश करणाऱ्या आणि त्यांना विखुरणाऱ्या मेंढपाळांनो, तुमच्यावर धिक्कार आहे! असे परमेश्वर म्हणतो. म्हणून इस्राएलाचा परमेश्वर देव माझ्या लोकांना चारणाऱ्या मेंढपाळांविषयी असे म्हणतो: तुम्ही माझ्या कळपाला विखुरले, त्यांना हाकलून लावले, आणि त्यांची खबर घेतली नाही; पाहा, तुमच्या दुष्कृत्यांचे दुष्फल मी तुमच्यावर आणीन, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि माझ्या कळपातील उरलेल्यांना ज्या ज्या देशांत मी हाकलून दिले आहे, त्या सर्व देशांतून मी एकत्र करीन, आणि त्यांना पुन्हा त्यांच्या कुरणांत आणीन; आणि ते फलद्रूप होतील व वाढतील. आणि मी त्यांच्यावर असे मेंढपाळ नेमीन जे त्यांना चारतील; मग ते पुन्हा भयभीत होणार नाहीत, ना खचतील, आणि त्यांपैकी एकही कमी पडणार नाही, असे परमेश्वर म्हणतो. पाहा, असे दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की मी दावीदाकरिता एक नीतिमान शाखा उभारीन; आणि एक राजा राज्य करील व समृद्ध होईल, आणि पृथ्वीवर न्याय व धर्म यांची अंमलबजावणी करील. त्याच्या दिवसांत यहुदा तारला जाईल, आणि इस्राएल सुरक्षितपणे वसेल; आणि ज्याने त्याला हाक मारली जाईल ते त्याचे नाव असे असेल, “परमेश्वर आमचे नीतिमत्त्व.” म्हणून पाहा, असे दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की ते यापुढे असे म्हणणार नाहीत, “ज्याने इस्राएलच्या संततीला मिसर देशातून वर आणले, तो परमेश्वर जिवंत आहे”;

परंतु, “ज्याने इस्राएलाच्या घराण्याच्या संततीला उत्तर देशातून आणि ज्या ज्या सर्व देशांत मी त्यांना हाकलून दिले होते तेथून वर आणले व मार्गदर्शन करून आणले, तो परमेश्वर जिवंत आहे”; आणि ते आपल्या स्वतःच्या देशात राहतील. संदेष्ट्यांमुळे माझे हृदय माझ्या अंतर्गामध्ये तुटले आहे; माझी सर्व हाडे थरथरतात; परमेश्वरामुळे, आणि त्याच्या पवित्र वचनांमुळे, मी मद्यधुंद मनुष्यासारखा, आणि द्राक्षारसाने पराभूत झालेल्या मनुष्यासारखा झालो आहे. कारण देश व्यभिचान्यांनी भरलेला आहे; कारण शापांमुळे देश शोक करीत आहे; अरण्यातील रम्य स्थाने कोरडी पडली आहेत, आणि त्यांची चाल वाईट आहे, आणि त्यांची शक्ती योग्य नाही. कारण संदेष्टा आणि याजक हे दोघेही भ्रष्ट आहेत; होय, माझ्या घरातही मी त्यांची दुष्टता आढळली आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. म्हणून त्यांचा मार्ग अंधारातील निसरड्या वाटांसारखा त्यांच्यासाठी होईल; ते त्यावर ढकलले जातील आणि त्यात पडतील; कारण त्यांच्या भेटीच्या वर्षी मी त्यांच्यावर अनर्थ आणीन, असे परमेश्वर म्हणतो. यिर्मया 23:1-12.

यिर्मयाच्या “भेटीच्या वर्षाचा” अर्थ दारयवेशाला फसविणाऱ्या कटकारस्थानकर्त्यांवरील न्याय असा आहे. खोट्या संदेष्ट्यांचा आणि याजकांचा न्याय हा भविष्यवाणीच्या वचनाचा एक विषय आहे. आणि जसे भ्रष्ट याजकवर्गाने पुढाकार घेऊन ख्रिस्ताविरुद्ध रोमन अधिकाऱ्यांची फसवणूक केली, तसे दानियेल अध्याय सहातील कटकारस्थान नेमके त्या भविष्यसूचक सत्यालाच उद्देशून आहे.

दानिएलच्या पाचव्या अध्यायातील भविष्यसूचक रेषा, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी रिपब्लिकन शिंगावर व संयुक्त संस्थान राष्ट्रवार अंमलात आणल्या जाणाऱ्या कार्यकारी न्यायाचे दर्शन घडवितात. तो न्याय तिसऱ्या हायातील इस्लामद्वारे पूर्ण केला जातो, जो असुरक्षित दक्षिणी भिंतीतून राज्यात शिरला आहे. दानिएलच्या तिसऱ्या अध्यायातील रविवारच्या कायद्याची रेषा, त्या अगदीच काळात देवाच्या लोकांना संपूर्ण जगासाठी ध्वजचिन्ह म्हणून उंच केले जात असल्याचे ओळखून देते. सहावा अध्याय याच इतिहासात खोट्या संदेष्ट्यांवर अंमलात आणल्या जाणाऱ्या न्यायावर लक्ष केंद्रित करतो.

संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या प्रसंगी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट शिंग दोन वर्गांनी बनलेले असते: एक वर्ग उपासनेचा दिवस म्हणून रविवाराचे समर्थन करतो, आणि दुसरा वर्ग व्यर्थपणे उपासनेचा दिवस म्हणून शब्बाथचे समर्थन करण्याचा दावा करतो. रिपब्लिकन शिंगामधील त्यांची समांतर रूपे म्हणजे डेमोक्रेट आणि रिपब्लिकन पक्ष होय. या दोन धर्मत्यागी शिंगांचे प्रतिरूप ख्रिस्ताच्या काळातील सदुकी आणि परुशी यांनी दर्शविले होते. दारायसच्या फसवणुकीतील दोन धर्मत्यागी राष्ट्राध्यक्ष आणि एकशे वीस याजकही प्रोटेस्टंट धर्मातील धर्मत्यागी शिंगाच्या या दोन वर्गांचे प्रतिनिधित्व करतात. कथा ज्या काळात घडते त्या वेळी ते प्रत्यक्षात राजकीय व्यक्ती असले, तरी भविष्यवाणीच्या संदर्भातून हे स्पष्ट होते की राज्याला फसवणारी शक्ती ही धर्मत्यागी धार्मिक सत्ता आहे.

कर्मल पर्वतावर दर्शविल्याप्रमाणे, या कथेत खोट्या संदेष्ट्यांचे दोन वर्ग ओळखले जातात: बालचे संदेष्टे आणि वनदेवतेचे (अशतारोथ) संदेष्टे. एकत्रितपणे ते मंडळी आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिरूप ठरतात, कारण बाल हा पुरुष देवता आहे आणि अशतारोथ ही स्त्री देवता आहे. शेवटी एलियाने कर्मल पर्वतावरील त्या खोट्या संदेष्ट्यांचा वध केला, जसे दानियेल अध्याय सहा मधील संधि करणाऱ्यांना सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात आले होते.

आणि एलियाने त्यांना म्हटले, “बाअलाच्या संदेष्ट्यांना पकडा; त्यांपैकी एकालाही निसटू देऊ नका.” आणि त्यांनी त्यांना पकडले; मग एलियाने त्यांना किशोन ओढ्याजवळ खाली नेले, आणि तेथे त्यांचा वध केला. १ राजे १८:४०.

त्याच कर्मल पर्वतावरील कथेत, जी योहान बाप्टिस्मा देणारा याच्या द्वारे दर्शविली आहे, फसवणूक करणारी सत्ता ही कन्या आहे. दोन्ही कथांमध्ये फसवणूक करणाऱ्यांना नृत्य करताना ओळखले जाते, मग ते कर्मल पर्वतावर आपल्या अर्पणाभोवती असो, किंवा हेरोदाच्या मद्यधुंद वाढदिवसाच्या मेजवानीत असो, जिथे सलोमीने आपल्या फसवणुकीचे नृत्य केले. एकत्रितपणे या दोन रेषा रविवारच्या कायद्यात पूर्ण स्वरूप धारण करणाऱ्या चर्च व राज्य यांच्या संयोगाची ओळख करून देतात, आणि संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी चर्चस या हेरोदियाच्या कन्या आहेत, जी येजाबेल आहे, आणि त्या दोघीही कॅथोलिक धर्माचे प्रतिनिधित्व करतात. हेरोदाचा वाढदिवस पृथ्वीच्या पशूच्या सहाव्या राज्याच्या

अंताची खूण करतो, परंतु त्याच वेळी तो बायबल भविष्यवाणीतील सातव्या राज्याचा (युनायटेड नेशन्सचा) जन्मदिवसही चिन्हित करतो.

सलोमीला दिलेल्याच त्या वचनात हेरोद तिच्यास तात्पुरते नव्हे, तर आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्यास सहमत होतो; यावरून सातवे राज्य हे अर्धे चर्च आणि अर्धे राज्यसत्ता यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करीत असल्याचे दिसते. योहानाचे मस्तक हेरोदियासकडे सुपूर्द केले जाते तेव्हा त्या राज्याची सुरुवात होते. याच कारणास्तव, प्रकाशितवाक्याच्या सातव्या अध्यायात सातवे राज्य “थोडा काळ” टिकणारे म्हणून दर्शविले आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळीच त्रिगुणी ऐक्य स्थापन केले जाते, कारण तेथे दहा राजे आपले अल्पायुषी राज्य पशूस एक “तास” देण्यास सहमत होतात. तो एक “तास” म्हणजे रविवारच्या कायद्याच्या संकटाचा “तास” होय, जो संयुक्त संस्थानांमध्ये सुरू होतो आणि मिखाएल उठून उभा राहतो तेव्हा समाप्त होतो.

आणि जी दहा शिंगे तू पाहिली, ती दहा राजे आहेत; ज्यांना अद्याप राज्य प्राप्त झालेले नाही; परंतु ते त्या पशूसमवेत एका घटकेपुरते राजांसारखा अधिकार प्राप्त करतात. यांचे एकच मन आहे, आणि ते आपली शक्ती व सामर्थ्य त्या पशूस देणार आहेत. हे कोक्याबरोबर युद्ध करतील, आणि कोकरू त्यांच्यावर जय मिळविल; कारण तो प्रभूंचा प्रभू आणि राजांचा राजा आहे; आणि जे त्याच्याबरोबर आहेत ते बोलाविलेले, निवडलेले आणि विश्वासू आहेत. प्रकटीकरण 17:12-14.

हेरोदाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले दहा राजे, सातव्या राज्याच्या जन्मदिनी, “एक तास” असे दर्शविलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या संकटकाळात, आपले अर्धे राज्य त्या पशूस देण्यास संमती देतात. त्या “तासा”त बेलशस्सराच्या भिंतीवर हस्तलिखित लिहिले जाते. त्या “तासा”त शद्रख, मेशक आणि अबेदनगो यांना भट्टीत टाकले जाते आणि प्रकटीकरण अध्याय अकरा मधील दोन साक्षीदारांप्रमाणे त्यांना मेघात उचलून घेतले जाते. पृथ्वीवरील पशूद्वारे पार पाडलेल्या फसवणुकीमुळे, जो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून अग्नी खाली आणतो, ती त्रिविध संघटना एकत्र आणली जाते.

मग मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा पशू पाहिला; आणि त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, परंतु तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. आणि तो पहिल्या पशूची सर्व सत्ता त्याच्या समक्ष चालवितो, आणि पृथ्वीला व त्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याचा प्राणघातक घाव बरा झाला होता. आणि तो मोठमोठी चिन्हे करतो, इतकेच नव्हे तर तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, आणि त्या पशूच्या समक्ष जी चिन्हे करण्याचे त्याला सामर्थ्य देण्यात आले होते, त्यांद्वारे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीचा घाव झाला होता आणि तरीही जो जिवंत राहिला होता, त्या पशूसाठी त्यांनी एक प्रतिमा बनवावी. प्रकटीकरण 13:11-14.

जगत त्याने करण्याचे सामर्थ्य असलेल्या “त्या चमत्कारांच्या साधनांमुळे” जितके फसविले जाते, तितके प्रत्यक्ष चमत्कारांमुळे नाही. “त्या चमत्कारांच्या साधनां” हा वाक्यप्रयोग जोडलेला आहे, परंतु तो चमत्कारांवरील योग्य भर दर्शवितो; आणि तो बारकाईने लक्षात घेतला पाहिजे. खोटा संदेश (स्वर्गातून अग्नि) ज्या प्रकारे जगाला फसवितो, तो ओळखणे महत्त्वाचे आहे; कारण आपण आता नेमक्या त्या इतिहासकाळात आहोत, ज्या वेळी पृथ्वीवरील लोकसंख्या पृथ्वीवरील जागतिकतावादी व्यापाऱ्यांच्या नियंत्रणाखाली व हाताळणीखाली असलेल्या एका “माहितीच्या महा-राजमार्गा”द्वारे संमोहनग्रस्त केली जात आहे. तो विषय आपण पुढील लेखांपर्यंत बाजूस ठेवू; परंतु आता आपण केवळ एवढेच नोंदवीत आहोत की, दारयावेशावर राबविण्यात आलेले अध्यक्ष व सरदार यांचे फसवणे, हा एक विशिष्ट भविष्यसूचक विषय आहे, ज्यामध्ये ओळखले जाणे आवश्यक असलेले अनेक परस्परसंबंधित घटक अंतर्भूत आहेत.

हेरोदाच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत सत्ताधीशांसमोर सलोमेच्या कामुक नृत्याच्या फसवणुकीद्वारे हा त्रिविध संयोग एकत्र आणला जातो. पिलातावर लादण्यात आलेली ती फसवणूक, जी स्वरूपतः द्विविध होती, अशी की ख्रिस्त राज्यसत्तेविरुद्ध बंडखोरी घडवून आणत आहे व तिला प्रोत्साहन देत आहे, आणि तसेच तो धार्मिक सत्तेविरुद्ध निंदा करीत आहे. त्या इतिहासात तीन विरोधक एकत्र आले. रोमन सत्ता (राज्य), बरब्बा, एक खोटा ख्रिस्त (खोटा संदेश),

आणि धर्मत्यागी यहूदी मंडळी (पशू). त्या धर्मत्यागी मंडळीने बंडखोरी आणि निंदेच्या त्या द्विविध असत्याद्वारे रोमन अधिकारसत्तेला (राज्याला) फसविले.

जेव्हा दारियसला शेवटी त्याच्या फसविणाऱ्यांच्या हेतूची जाणीव होते, तेव्हा त्याला दानिएलला सिंहांच्या गुहेत फेकण्यास भाग पडते. देवाच्या नियमाचे पालन केल्यामुळे दानिएलने राज्याचा नियम मोडला. दारियसपुढे मांडलेले खोटे त्याच्या अभिमानाला उंचावून साध्य करण्यात आले, आणि त्यामुळे तो त्याच्या फसविणाऱ्यांचा हेतू ओळखू शकला नाही. दानिएल आणि सिंहांच्या गुहेच्या कथेतले खोटेपण आणि फसवणूक देवाच्या आज्ञापालनाला देवनिंदा आणि राजद्रोह असे ठरवितात; आणि हीच ती वधस्तंभाच्या प्रसंगी झालेली द्विगुणी फसवणूक होती, तसेच वधस्तंभाचा मार्गचिन्ह रविवारच्या नियमाच्या मार्गचिन्हाशी जुळते.

धार्मिक फसवणूक करणाऱ्या सत्तेची शिक्षा हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा एक विषय आहे; तसेच धार्मिक सत्ता राज्यसत्तेला फसविते, ही वस्तुस्थितीही त्याचप्रमाणे भविष्यवाणीचा विषय आहे.

“लोकांना कळते की त्यांची फसवणूक झाली आहे. त्यांनी एकमेकांवर त्यांना विनाशाकडे नेल्याचा आरोप करतात; परंतु सर्वजण एकवटून सेवकांवर आपल्या सर्वांत कडव्या निषेधाचा वर्षाव करतात. अविश्वासी मेंढपाळांनी गुळगुळीत गोष्टींची भविष्यवाणी केली आहे; त्यांनी आपल्या श्रोत्यांना देवाच्या नियमाला निष्फळ ठरविण्यास आणि जो त्यास पवित्र मानून पाळू इच्छितो त्यांचा छळ करण्यास प्रवृत्त केले आहे. आता, आपल्या निराशेत, हे शिक्षक जगासमोर आपल्या फसवणुकीच्या कार्याची कबुली देतात. जनसमुदाय क्रोधाने भरून जातो. ‘आम्ही नाश पावलो आहोत!’ ते आक्रोश करतात, ‘आणि आमच्या नाशाचे कारण तुम्ही आहात;’ आणि ते त्या खोट्या मेंढपाळांवर तुटून पडतात. ज्यांनी कधीकाळी त्यांचे सर्वाधिक कौतुक केले होते, तेच त्यांच्यावर सर्वांत भयंकर शाप उच्चारतील. ज्याच हातांनी कधीकाळी त्यांना विजयमालांनी भूषविले होते, तेच हात त्यांच्या विनाशासाठी उगारले जातील. देवाच्या लोकांना ठार मारण्यासाठी जी तलवारी वापरल्या जाणार होत्या, त्या आता त्यांच्या शत्रूंचा नाश करण्यासाठी वापरल्या जात आहेत. सर्वत्र कलह आणि रक्तपात आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रॅक्ट्स, 655.

कृपाकाळ संपल्यानंतर धार्मिक नेत्यांवरच उलट आघात होतो, कारण त्यांच्या कळपांना हे उमगते की धार्मिक नेत्यांनी प्रसारित केलेल्या असत्यामुळे त्यांची फसवणूक झाली होती. अध्यक्ष आणि सरदार, त्यांच्या कुटुंबांसह, त्यांनी प्रसारित केलेल्या त्या असत्यासाठी त्याच प्रतिशोधात्मक न्यायभोगास पात्र ठरले. एलियाने कर्मल पर्वतावर खोट्या संदेशांचा वध केला, तेव्हा त्याच प्रतिशोधाचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील “महान भूकंपात” दिसते, जेव्हा “सात हजार” उलथून टाकले जातात.

आणि त्याच घटकेस मोठा भूकंप झाला; आणि शहराचा दहावा भाग पडला; आणि त्या भूकंपात सात हजार माणसे मारली गेली; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि स्वर्गातील देवाला गौरव दिला. प्रकटीकरण 11:13.

फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या महान भूकंपाच्या पूर्णतेमध्ये ठार मारण्यात आलेले सात हजार हे फ्रान्सच्या राजघराण्याचे प्रतिनिधित्व करित होते. महान भूकंपाच्या त्या “घटीकेस,” म्हणजे रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, ठार मारण्यात आलेले ते सात हजार रोमपुढे नतमस्तक होणाऱ्या सातव्या-दिवस अॅडव्हेंटिस्टांचे प्रतिनिधित्व करतात; कारण सातव्या-दिवसाच्या शब्बाथची उत्तरदायित्वपूर्ण बंधनकारकता ज्यांना समजते, तेच रविवारीचा कायदा आला असता पशूची खूण ग्रहण करतात.

“शब्बाथातील बदल हे रोमन चर्चच्या अधिकाराचे चिन्ह किंवा शिक्का आहे. जे चौथ्या आज्ञेच्या दाव्यांना समजून, खऱ्या शब्बाथाच्या ऐवजी खोटा शब्बाथ पाळण्याची निवड करतात, ते अशा रीतीने त्या सत्तेला मान अर्पण करित आहेत, जिच्या अधिकारानेच तो आज्ञापित केला गेला आहे. पशूची खूण म्हणजे पोपसत्तेचा शब्बाथ होय, जो देवाने नेमून दिलेल्या दिवसाच्या जागी जगाने स्वीकारला आहे.”

“परंतु भविष्यवाणीत निर्देशिल्याप्रमाणे पशूची खूण स्वीकारण्याची वेळ अद्याप आलेली नाही. परीक्षेचा काळ अद्याप आलेला नाही. रोमन कॅथलिक संप्रदायाचाही अपवाद न करता, प्रत्येक चर्चमध्ये खरे ख्रिस्ती आहेत. जोपर्यंत लोकांना प्रकाश प्राप्त झालेला नाही आणि चौथ्या आज्ञेचे बंधन त्यांनी पाहिलेले नाही, तोपर्यंत त्यांच्यावर दोषारोप केला जात नाही. परंतु जेव्हा बनावट शब्दांथाची सक्ती करणारा हुकूम निघेल, आणि तिसऱ्या देवदूताचा मोठा आक्रोश मनुष्यांना पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेविरुद्ध इशारा देईल, तेव्हा खोटे आणि खरे यांच्यामधील सीमारेषा स्पष्टपणे आखली जाईल. मग जे अजूनही अपराधातच पुढे चालू राहतील, ते आपल्या कपाळांवर किंवा आपल्या हातांवर पशूची खूण स्वीकारतील.”

“आम्ही वेगाने या काळाच्या जवळ येत आहोत. जेव्हा प्रोटेस्टंट मंडळ्या खोट्या धर्माला टिकवून धरण्यासाठी सांसारिक सत्तेशी एकत्र येतील—ज्याच्या विरोधामुळे त्यांच्या पूर्वजांनी अत्यंत कठोर छळ सहन केला—तेव्हा चर्च आणि राज्य यांच्या संयुक्त अधिकाराने पोपचा शब्बाथ सक्तीने लादला जाईल. राष्ट्रीय धर्मत्याग होईल, आणि त्याचा शेवट केवळ राष्ट्रीय विनाशातच होईल.” Bible Training School, February 2, 1913.

महाभूकंपाच्या “क्षणी”, म्हणजेच रविवार कायद्याच्या वेळी, जे “सात हजार” उलथून पाडले जातात, त्यांची तुलना एल्याहाच्या काळात येजाबेलपुढे न वाकण्यास नकार देणाऱ्या “सात हजारां”शीही करण्यात आली आहे.

तरीही मी इस्राएलमध्ये माझ्यासाठी सात हजार जण राखून ठेवले आहेत; अशी सर्व गुडघी, जी बाआलापुढे वाकली नाहीत, आणि असे प्रत्येक तोंड, ज्याने त्याचे चुंबन घेतले नाही. १ राजे १९:१८.

सात हजारांचा पहिला उल्लेख त्या विश्वासू समूहाची ओळख करून देतो ज्याने येजाबेलपुढे नमन करण्यास नकार दिला, आणि शेवटचा उल्लेख त्या अवशेषाचे प्रतिनिधित्व करतो जे येजाबेलपुढे नमन करतात. जेव्हा पोपसत्ता तेजस्वी भूमीवर (प्रकटीकरण अध्याय तेरातील पृथ्वीवरील पशू) रविवारच्या कायद्याच्या वेळी विजय मिळविते, तेव्हा एक वर्ग “उद्ध्वस्त” होतो आणि दुसरा वर्ग बाबेलच्या नियंत्रणाच्या हातातून सुटतो; कारण त्या वेळी बाबेलमधून बाहेर पडण्याचा संदेश आरंभ होतो.

तो वैभवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथून टाकले जातील; परंतु हे त्याच्या हातातून सुटतील, म्हणजे एदोम, मवाब, आणि अम्मोनाच्या संततीतील प्रमुख लोक. दानिएल 11:41.

“देश” हा शब्द जोडलेला शब्द आहे, कारण रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अनेक देश “उलथून टाकले” जात नाहीत; परंतु अनेक वैयक्तिक सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट तसे होतात, कारण त्या वेळी तिसऱ्या देवदूताच्या प्रकाशासंबंधी उत्तरदायी धरले जाणारे तेच एकमेव असतात. तेच “अनेक” आहेत, कारण ते अशांपैकी असावयास बोलाविले गेले होते की ज्यांनी देवाची मुद्रा प्राप्त केली; परंतु त्यांनी ते बोलावणे नाकारले.

तो त्याला म्हणाला, मित्रा, लग्नाचे वस्त्र परिधान न करता तू येथे आत कसा आलास? आणि तो निरुत्तर झाला. मग राजाने सेवकांना म्हटले, याचे हातपाय बांधा, आणि याला घेऊन जा, आणि बाहेरच्या अंधकारात फेकून द्या; तेथे रडणे व दातओठ खाणे असेल. कारण बोलावलेले अनेक आहेत, पण निवडलेले थोडे आहेत. मत्तय 22:12-14.

दानियेल अध्याय सहामधील सरदार व अध्यक्ष यांची फसवणूक ही राज्यसत्तेला फसवणाऱ्या धार्मिक सत्तेच्या शिक्षेची ओळख करून देते.

मग राजाने आज्ञा केली, आणि ज्यांनी दानिएलावर दोषारोप केला होता त्या मनुष्यमात्रांना त्यांनी आणले; आणि त्यांना, त्यांच्या मुलांना व त्यांच्या बायकांना सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात आले; आणि ते गुहेच्या तळाशी पोहोचण्यापूर्वीच सिंहांनी त्यांच्यावर प्रभुत्व गाजविले आणि त्यांच्या सर्व हाडांचे तुकडे तुकडे केले. दानिएल 6:24.

आपण दानिएलचे पुस्तक पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

आणि मी आणखी काय सांगू? कारण मला गिदोन, बाराक, शिमशोन आणि यिप्तह; तसेच दावीद, शमुवेल आणि संदेष्टे यांच्याविषयी सांगावयास वेळ अपुरा पडेल; ज्यांनी विश्वासाद्वारे राज्ये जिंकली, नीतिमत्त्व आचरले, प्रतिज्ञा प्राप्त केल्या, आणि सिंहांची तोंडे बंद केली. इब्री लोकांस ११:३२, ३३.